ΕΤΟΣ ΣΤ΄ ΛΕΜΕΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1889 ΑΡ. 258.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Editor S. HOUSMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖ ν «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἐδὸς Blondel ἀ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Τὸ 1889

ΣΕΛΙΣ ΑΓΡΑΦΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ.

—ψ:—

Μεταβαίνει ἐν Ἔτος ἀκόμη εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ῥίπτεται εἷς ἔτι κόκκος ἄμμου εἰς τὴν πελωρίαν καὶ ἀχανῆ τοῦ παντὸς ἀμμουδιὰν Χρόνου παραν. Ἓν ἔτι βῆμα ἐγενετο, ὑπὸ τῶν μὲν πρὸς τὸν τάφον ὑπὸ τῶν δὲ πρὸς τὴν ζωήν. Μια ἔτι σελὶς τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ἐπληρώθη ἀνθρωπίνων πράξεων, τίθεται αὔριον ἡ ὑπογραφὴ παντὸς λαβόντος μέρος εἰς τὴν πλήρωσιν της καὶ στρέφεται μεθαύριον καὶ τίθεται ἔμπροσθέν των ἡ κενή.

Ἔρχονται τὰ ἔτη φέροντα καὶ παρέρχονται σφυμπαρασύροντα τὰς ἐλπίδας, τας ἐνθαρρύνσεις, τὰ σχέδια, τοὺς σκοπούς. Ἀποδειξις καὶ τοῦτο τῆς ματαιότητος παντὸς γήινου, τῆς ἀστασίας παντὸς φυσικοῦ. Διδασκαλία καὶ τοῦτο τῆς μετριοπαθείας ἐν πᾶσι καὶ τῆς φιλοσοφίας ἐν γένει.

Ὢ! ἐὰν τὸ «γνῶθι σαυτὸν» εἶχε πέρασιν τοὐλάχιστον κατὰ τὸ τέλος παντὸς ἔτους, ἀφοῦ οὐχὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἔχει περασιν, ἐὰν καθ' ἕκαστον τέλος ἔτους ἔρριπτε πᾶς τις ἐταστικὸν καὶ ἐλεγκτικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἐτησίου βίου του, ἐπὶ τῆς καθ' ὅλον τὸ ἔτος διαγωγῆς του, ἐτίθει δ' ὡς κάτοπτρον ἐνώπιόν του καὶ ἐθεώρει ὡς ἐν εἰκόνι πάσας τας γνωστας ἢ ἀγνώστους εἰς τοὺς ἄλλους πράξεις του, πάντα τα θεμιτὰ ἢ ἀθέμιτα διαβούλιά του, πάντα τὰ συγγνωστὰ ἢ ἀσύγγνωστα σφάλματά του τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος διαπραχθέντα, ἐὰν ἐξήταζε μετ' αὐστηρότητος κατὰ πόσον ἐξεπλήρωσε τὸ τριπλοῦν καθῆκόν του, κατὰ πόσον προὐχώρησεν ἐν τῇ συναισθήσει καὶ κατανοήσει τοῦ ἀληθοῦς προορισμοῦ του, ὦ! φὰν τοῦτο καὶ ἅπαξ κατ' ἔτος ἐγίνετο, κατὰ πόσον τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἀνθρωπότης θὰ προὐχώρει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, εἰς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν!

Κατὰ πᾶσαν τοὐλάχιστον πάροδον ἔτους, κατὰ τὴν τελευταίαν τούτου ἡμέραν, ὀφείλει πᾶς τις ν' ἀναμιμνήσκηται ἐν ἀνακεφαλαιώσει τοῦ παρελθόντος βίου του, καὶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ νέου ἔτους νὰ διορθοῖ τὰ λάθη του, συγκαταριθμῶν πρὸ τῶν πρὸς ἑαυτὸν καθηκόντων του καὶ τὰ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον καθήκοντά του. Ὀφείλει, τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἔτους να μεταχειρισθῇ ὡς βάσανον τοῦ παρελθόντος βιοῦ του, καὶ να ἐξετάσῃ, ὁ πλούσιος, ἂν ἔκαμε χρῆσιν τοῦ πλούτου του ὡς ἀπαιτεῖ ὁ ἠθικὸς καὶ Εὐαγγελικὸς νόμος, ὁ πτωχὸς καὶ δυστυχὴς, ἂν ὑπέμενεν εὐαγγελικῶς καὶ ἄνευ γογγυσμοῦ τὴν δυστυχίαν του.

Πλὴν, ἀρίναμεν τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ θεωρηθῶμεν ὡς ἱεροκήρυκες καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ἄλλον κίνδυνον, νὰ θεωρηθῶμεν ὡς ἀπαισιόδοξοι, ὅτι ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ἠθικῶς καὶ εὐαγγελικῶς διάγειν, ἐκάμαμεν γιγαντιαῖα ἀληθῶς βήματα πρὸς τά.... ὀπίσω. Ναὶ, εἰς τὰ ὀπίσω δυστυχῶς καὶ τοῦτο κατὰ μίμησιν ἄλλων, ξένων, ἀθέων καὶ αθρήσκων.

Ἀλλ' ἀφῶμεν τὰ ὑψηλότερα ταῦτα καὶ ἔλθωμεν εἰς τὰ πεζότερα. Ἔρχονται καὶ παρέρχονται τὰ ἔτη, ὡς ἦλθε καὶ παρῆλθε καὶ τὸ 1889, καὶ, ἐν Κύπρῳ ὡς τὰ πολιτικὰ, οὕτω καὶ τὰ κοινωνικὰ, τὰ ἀφίνουν ὡς τὰ εὑρίσκουσιν καὶ, βαθύτερον ἐὰν ἐξετάσωμεν, τὰ ἀφίνουν εἰς χειροτέραν κατάστασιν. Ἡ αὐτὴ ἀκαταστασία εἰς τὰ κοινωνικὰ, ἡ αὐτὴ ἀδιαφορία, ἀδράνεια καὶ ἀναλγησία περὶ παντὸς κοινωφελοῦς ζητηματος· ἡ αὐτὴ καὶ χειροτέρα διάλυσις καὶ ἀποσύνθεσις τῶν κοινωνιῶν, τὸ αὐτὸ καὶ ὀλεθριώτερον πνεῦμα διαλύσεως ἐπικρατεῖ παντοῦ. Παρῆλθε καὶ τὸ 1889 χωρὶς να γνωριζωμεν ἂν ὑπάρχωσι κοινωνικὰ ζητηματα, ἀπαιτοῦντα διευθέτησιν καὶ ταχεῖαν βελτίωσιν, χωρὶς νὰ γνωριζωμεν ἂν ἔχωμεν ἀρχὰς κοινωνικὰς μεριμνώσας περὶ παντὸς ἐθνωφελοῦς.

Οὐδεμίαν ἐνέργειαν καθαρῶς κοινωνικὴν ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν κατὰ τὸ 1889, εἰμὴ μόνην τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, τὴν ἀποστολὴν Πρεσβείας, καὶ ἐκείνην παρ' ὀλίγον νὰ καταστρέψωσιν ἀντενέργειαι. Οὐδεμίαν προσπάθειαν ἢ μέριμναν πρὸς βελτίωσιν ἢ διαρρύθμισιν κοινωνικοῦ τινος ζητήματος ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν κατὰ τὸ 1889. Εἶνε ὡς πρὸς τοῦτο σελὶς ἄγραφος δι' ἡμᾶς τὸ 1889. Ἂς ἴδωμεν λοιπὸν,

(ἀκολουθεῖ).

ΜΙΑ ΓΝΩΜΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

1ον. Τῇ προτάσει τοῦ Ν. Συμβουλίου, ἡ Κυβέρνησις τῆς Νήσου, συνεννοουμένη μετὰ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου ἐκδίδει 10,000 Μετοχὰς ἀνὰ 20 λίρας ἑκάστην ὅπως ἀποτελέσωσι, τὸ ἓν 200,000 λιρῶν περίπου ὑπὸ τὸν τίτλον Γεωργικῆς Τραπέζης.—

2ον. Αἱ 10,000 μετοχαὶ εἰς τόσον χρονικὸν διάστημα ὅσον ἀπαιτεῖται νὰ ἐξωφληθῇ ἴσον ποσὸν ἐκ τοῦ φόρου τῆς Τουρκίας, ὃν ἡ Νῆσος πληρώνει ἐτησίως, τῶν 92,807 λιρῶν, δίδονται παρὰ τῆς Κυβερν. τῆς Νήσου ἀπέναντι τοῦ φόρου πρὸς τὸ οἰκεῖον ὑπουργεῖον, ὅπως δι' αὐτῶν πληρώνῃ τόκον καὶ χρεωλύσιον τῶν Ὀθωμανικῶν δανείων τῶν ἐτῶν 54 καὶ 55, τῶν ἠγγυημένων παρὰ τῶν Ὑψηλῶν Κυβερ. Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.—

3ον. Αἱ μετοχαὶ θὰ φέρωσι τόκον 4 τοῖς 0)0, ἀνεξαρτήτως τοῦ μερίσματος ὅπερ ἡ Τράπεζα ἤθελε δηλώσει.—

4ον. Ἐπειδὴ τὰ δάνεια τῶν ἐτῶν 54 καὶ 55 εἶναι ἠγγυημένα ὡς ἄνω εἴρηται, καὶ τὸ ἔλλειμμα τῶν δαπανῶν τῆς Νήσου, πληρώνεται ὑπὸ τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως τῆς Ἀγγλίας, νέα ἐγγύησις ἀποβαίνει περιττὴ, ἐκτὸς ἂν ἦναι ἀνάγκη νὰ παρέξῃ τοιαύτην καὶ ἡ Κυβ. τῆς Νήσου.—

5ον. Ἐπειδὴ ἡ Κυβ. τῆς Νήσου διὰ τῆς συσάσεως τῆς Τραπέζης θὰ εὐεργετήσῃ τοὺς ἀγρότας, οὗτοι δέχονται, ἀφοῦ καταργηθῇ ὁ φόρος τῆς ἀκρίδος, νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ τοιοῦτος ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων βοῶν, ἀνὰ τρία σελίνια δι' ἕκαστον ἀροτριῶντα βοῦν, ἐφ' ὅλων τῶν ἀγροτῶν τῆς Νήσου, ἐξαιρουμένων τῶν ὀρεινῶν χωρίων τῆς Ἐπαρχίας Λεμησσοῦ, (οὐχὶ τοῦ διαμερίσματος), τῆς Λεύκας καὶ Ὀρεινῆς, οἵτινες θὰ πληρόνωσι δι' ἕκαστον ἀροτριῶντα βοῦν 1 1)2 σελίνιον.

6ον. Τὸ κεφάλαιον τοῦ φόρου τῶν ἀροτριῶν βοῶν θὰ ἀποζέλληται εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ Ἀγγλικὴν Τράπεζαν, καὶ θὰ ὑπηρετῇ ἐτησίως εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν μετοχῶν τῆς ἐν Κύπρῳ Γεωργικῆς Τραπέζης τῶν 10,000 Μετοχῶν.

7ον. Αἱ κατ' ἔτος ἐξαργυρούμεναι μετοχαὶ θὰ μείνωσιν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Τράπεζαν, ὡς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐπ' ὀνόματι τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης καὶ ὡς ἐγγύησις πρὸς τὴν Κυβ. τῆς Νήσου ἄχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξαργυρώσεως τῶν 10,000 μετοχῶν.

8ον. Ὅτε τὸν κεφάλαιον ἔτερον ἤθελε ἐπιλώσει ἡ Τράπεζα, ἀνεξαρτήτως τοῦ τόκου 4 τοῖς 0)0, τὸ 1)4 θὰ λαμβάνῃ ἐξ ἑκάστης Μετοχῆς ἡ Κυβ. τῆς Νήσου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, συνενουμένου δὲ ἐτησίως, μετὰ τοῦ φόρου τῶν βοῶν, θὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν μετοχῶν τῶν 10,000.

9ον. Ὁ φόρος τῶν ἀροτρ. βοῶν θὰ καταργηθῇ τότε μόνον, ὅταν τὸ κεφάλαιον αὐτοῦ ὁμοῦ μὲ τὸ ἄνω ὡς εἴρηται 1)4, ἐξαρκέσῃ πρὸς ἐξαργύρωσιν πασῶν τῶν 10,000 Μετοχῶν.

10ον. Ὁ τόκος καὶ τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν, τῶν ἐξαργυρουμένων ἐτησίως εἴτε ἐκ τοῦ φόρου τῶν ἀρ. βοῶν εἴτε ἐκ τοῦ 1)4, θὰ προστίθεται ἐπὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ θὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν μετοχῶν.

11ον. Ὁ φόρος ὅστις θὰ εἰπράττηται τοῖς Μετρητοῖς ἐν καιρῷ τῆς συγκομιδῆς τῶν Δημητρε-

ακῶν καρπῶν, θὰ ἀνταλλάττεται δι' ἐντύπου ἀποδείξεως τοῦ εἰσπράκτορος, φερούσης τὴν σφραγῖδα τῆς Διοικήσεως.

12ον. Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ὅταν δηλαδὴ πᾶσαι αἱ μετοχαὶ ἐξαργυρωθῶσι, πᾶς ὁ κατέχων τακτικῶς τοιαύτας ἀποδείξεις, ἀναλόγως τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ὅπερ ἐπλήρωσε, θὰ λαμβάνῃ ἀπέναντι ἀνάλογον μετοχὴν, πρὸς εὐκολίαν δὲ ἡ τράπεζα, τὰς νέας μετοχάς της ἐκδίδει ἐκ 5 λιρῶν ἑκάστην, διὰ νὰ ἦναι τοιουτοτρόπως προσιταὶ εἰς πάντας.

14ον. Ἂν οἱ ἀγρόται οἱ καταβάλλοντες τὸν φόρον τῶν ἀροτ. βοῶν μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐπιθυμῶσι νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ φόρος ὅπως ἐξωφληθῶσι καὶ αἱ Μετοχαὶ τῆς Κυβερνήσεως αἱ ἐκ τοῦ ἑνὸς τετάρτου προερχόμεναι, τῇ ἐπινεύσει ταύτης ὁ φόρος ἐξακολουθεῖ, πρὸς ἐξαργύρωσιν καὶ ἀγορὰν τῶν μετοχῶν ἐκείνων.

15ον. Ὅταν αἱ μετοχαὶ τῶν 10.000 ἀγορασθῶσι παρὰ τῆς Γεωργικῆς Κυπριακῆς Τραπέζης διὰ τοῦ φόρου τῶν ἀρ. βοῶν, τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐπίβλεψις ἀποκαθίσταται περιττὴ καὶ θὰ ἦναι ἓν ἁπλοῦν δανειστικὸν ἰδιωτικὸν κατάστημα.

Ἐκ τοῦ κατωτέρω ἀποσπάσματος ἐπιστολῆς ἡμῶν ἐξ Ἀθηνῶν, πληροφορούμεθα εὐχαρίστως ὅτι ἐνέργειαι καταβάλλονται πρὸς σύστασιν αὐτόθι Κυπριακοῦ συλλόγου. Κατὰ πόσον εἶνε ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία διὰ τὴν νῆσον ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐλευθέρας πατρίδος σύστασις κυπριακῆς ἀδελφότητος δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ.

«...Ἀπεφασίσθη καὶ δραστήριοι ἐνέργειαι καταβάλλονται ὅπως τελεσφορήσῃ ἡ ἰδέα περὶ συσάσεως ἐνταῦθα Συλλόγου Κυπριακοῦ. Εὐτυχῶς τὴν πρωτοβουλίαν ἔσχον πρόσωπα σημαίνοντα καὶ ἐλπίζεται ὅτι τὴν φορὰν ταύτην δὲν θὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς λόγους. Τὸ καθῆκον πρὸς πατρίδα ἀναξιοπαθοῦσαν ἐπιβάλλει ἡμῖν ἐνέργειαν, καὶ ἐνέργειαν μετὰ συνέσεως καὶ φιλοπατρίας. Φιλοπατρία ἁγνὴ καὶ μέριμνα εἰλικρινὴς περὶ τῆς παμφιλτάτης πλὴν δυστήνου μας Κύπρου παρώτρυνεν ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον, ὅπερ, ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι θὰ ἐπικροτήσῃ ὅλη ἡ Κύπρος καὶ θὰ εὐχηθῇ ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς καρδίας «ἐπιτυχίαν καλήν». Οὕτω ὑπὸ οἰωνοὺς ἀρίστους καὶ ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὅλων τῶν φιλτάτων συμπατριωτῶν, μετ' οὐ πολὺ θὰ χαιρετίσωμεν σὺν Θεῷ τὴν ἵδρυσιν τῆς ἀδελφότητος, οὐχὶ πλέον ἐν ηγῇ δούλῃ. ἀλλ' ὑπὸ τὴν πνοὴν αὔρας ἐλευθέρας; ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς «γαλάζιας σημαίας» καὶ παρὰ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Γεωργίου. Ὁ Θεὸς συνεργός!»

Ἀθῆναι 19 Δεκ. 1889.

*

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀπὸ τῆς πρώτης Δεκεμβρίου ἔδωκε δείγματα ὁ χειμὼν τῆς δριμύτητός του, ἀλλὰ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, ἀνῆλθεν οὗτος εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης τῆς δριμύτητός του. Παγετοί, χιόνες καὶ ψυχροὶ ἄνεμοι ἐναμίλλως συνεργαζόμενοι ἀνεβίβασαν τὴν ψύχραν εἰς βαθμὸν σπάνιον. Ἀπὸ πολλοῦ παλλοὶ δὲν ἐνθυμοῦνται παρομοίαν δριμύτητα χειμῶνος. Ὁ γηραιὸς Ὄλυμπ ς μας, χωθεὶς ὁλόκληρος, πλὴν μόνων τῶν ποδῶν, ὑπὸ νεκρικὴν σινδόνα, προξενεῖ καὶ ἄλλο, ἐπιπρόσθετον ρῖγος, εἰς πάντα θεώμενον αὐτόν.

*
* *

Ἐπιδρομὴν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων εἴχομεν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην. Δύο τῆς Ἑταιρίας Λόϋδ, τὰ τακτικά, ἓν ὑπὸ ἀγγλικὴν σημαίαν πρὸς παραλαβὴν ἁλεσμένων χαρουπίων καὶ ἓν ὑπὸ Σουηδικὴν σημαίαν πρὸς παραλαβὴν οἴνων. Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπει τις τὴν αὔξουσαν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συγκοινωνίαν τῆς μικρᾶς-ἀλλ' ὡραίας καὶ, δι' αὐτὸ ἴσως, φλυδαπάνου Λεμησσοῦ.

*
* *

Ἡ σκληρότης τῶν ἀργόντων μας ἔν τισι περιστάσεσι παραβαλλομένη πρὸς τὰς ἐν ἄλλαις περιστάσεσι τρυφερότητάς των, καταντᾷ τῇ ἀληθείᾳ παράδοξος καὶ αἰνιγματώδης. Προνοοῦν περὶ κωλύσεως τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος, διὰ νὰ μὴ βιάζωνται αὐτὰ εἰς ὑπέρμετρον ἐργασίαν ἀνωτέραν τῶν δυνάμεών των κλ., ὅλα καλὰ καὶ φιλάνθρωπα, πλὴν, καταδικάζεται τις, ἄνθρωπος ἐννοεῖται, διὰ παράπτωμα συμβὰν ὡς ἐξ ἀγνοίας πολλάκις τοῦ νόμου, εἰς μηνιαίαν φυλάκισιν ἀντὶ τριλίρου προστίμου ὅπερ ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ καὶ μετὰ παρέλευσιν τῶν 15 ἡμερῶν ἀσθενεῖ καὶ πνέει τὰ λοίσθια ἡ σύζυγός του καὶ παρακαλεῖται ἡ διοίκησις νὰ ἀφήσῃ ἐπί τινας ὥρας ἐλεύθερον τὸν ἄνθρωπον, ὅστις κινδυνεύει νὰ πάθῃ τὴν μεγίστην ἀπώλειαν καὶ ὅμως δὲν στέργει. Παρουσιάζονται ἄλλοι νὰ πληρώσωσι δι' ἐράνου τὸ ἀναλογοῦν διὰ τὰς ἐπιλοίπους ἡμέρας πρόστιμον νὰ ἐλευθερώσωσι τὸν ἄνθρωπον καὶ ὅμως δὲν δέχεται ἡ Κυβέρνησις· πρέπει, λέγει, νὰ πληρωθῇ ὁλόκληρον τὸ πρόστιμον, ἔστω καὶ μία μόνον ἡμέρα ἂν ὑπολείπεται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς φυλακίσεώς του. Δὲν θεωρεῖτε αὐτὰ παράδοξα; Ἀντιπαραβάλλουσιν ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ζῶα καὶ εὑρίσκουσιν ὅτι βασανίζονται αὐτά· πολὺ καλόν· δὲν ἀντιπαραβάλλουσιν ὅμως ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὴν θέσιν ἑνὸς τοιούτου δυστυχοῦς, διὰ νὰ αἰσθανθῶσι τὸ βάρος τῆς λύπης, τὸ δριμὺ τῆς πικρίας καὶ τὸ μέγεθος τοῦ δυστυχήματος. Ἀγνοοῦμεν ἂν σύμφωνα πρὸς νόμον τινὰ ἐνεργῇ οὕτως ἡ Κυβέρνησις, ἀλλ' οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς νήσου ὀφείλουσι ν' ἀντικαταστήσωσι τοῦτον, ἐὰν ὑπάρχῃ, δι' ἄλλου, προβλέποντες τὰς τοιαύτας σπανίας μὲν, ἀλλὰ λίαν θλιβερὰς περιστάσεις, διὰ τοὺς καταδικαζομένους εἰς μικρὰ τοὐλάχιστον σφάλματα.

*
* *

Καθ' ἃ ἠγγείλαμεν διὰ τοῦ παρελθόντος φύλλου, ἐγένετο καὶ πάλιν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Χριστουγέννων ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ μας ἡ φιλανθρωπικὴ ἀγορά, εἰς ἣν συνέρρευσαν ὅσοι ἦτο δυνατὸν νὰ χωρήσωσι, διπλάσιοι δὲ θὰ συνέρρεον ἐὰν ὑπῆρχε χῶρος. Ἐπέτυχε λίαν καὶ ἡ ὑπὸ τῶν μαθητριῶν διδαχθεῖσα «Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους» πλειστάκις χειροκροτηθεισῶν καὶ μετὰ στοργῆς ἀνευφημηθεισῶν. Τὸ προϊὸν τῆς φιλανθρωπικῆς ταύτης ἀγορᾶς δαπανηθήσεται ὑπὸ τῆς Ἐφορίας εἰς φιλανθρωπικοὺς σκοπούς. Συγχαίρομεν ταῖς τε διευθυντρίαις καὶ διδασκαλίσσαις ἐπὶ τῇ ἀξιεπαίνῳ μεταδόσει τοιούτων αἰσθημάτων, καὶ ταῖς μαθητρίαις εἰς ὧν τὰ νεαρὰ στήθη ἀναπτύσσεται τοσοῦτον φιλάνθρωπος καὶ εὐεργετικὴ καρδία.

*
* *

Ὑπὸ τινος κωμοπόλεως γράφουσιν ἡμῖν ἀρκετὰ πικρὰ κατὰ τῶν πολυπληθῶν ζηδελάνων, ἐξ ὧν γέμουσι τὰ χωρία, ζητούντων ἔλαιον, τοῦ μὲν διὰ τὸν δεῖνα ἅγιον θεσπεύοντα τὰ δεῖνα νόσημα, τοῦ δὲ διὰ τὴν δεῖνα ἁγίαν καὶ, ὅπερ τὸ μᾶλλον ἀξιοκατηγόρητον καὶ λίαν δυσάρεστον, κοσμικοὶ ἀκόμη περιφέρουσιν ὀστᾶ καὶ ἐπ' ὀνόματι τούτων ζητοῦσι ζητείαν διὰ τὸν δεῖνα ἅγιον, εἰ ὃν λέγουσιν ἀνήκει τὸ λείψανον. Πρὸς Θεοῦ πλέον! τὰ ἄτοπα αὐτά, τὰ ἐξευτελεστικὰ αὐτά, τὰ ἀνόσια, τὰ ἀνθιστορικὰ αὐτά, πότε θὰ ἐκλείψωσιν; Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς μας θὰ σπεύσωσι νὰ ἄρωσιν ἐκ τοῦ μέσου τὰ σκανδαλώδη ταῦτα καὶ ἀνόσια μέσα ἀργυρολογίας, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον πρέπει πάντοτε νὰ εἰδοποιῆται ἡ Ἐκκλ. Ἀρχή, ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν.

---

†

Τὸ ἀεννάως καὶ ἐλεεινῶς πάλλον αἱμοσταγὲς καὶ δηλητηριῶδες τοῦ πικροῦ θανάτου δρέπανον, ἔκοψεν ἀμειλίκτως καὶ αἰφνιδίως χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ σεβασμοῦ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀγαπητοῦ,

ΜΙΧΑΗΛ ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ.

Ὁ μακαρίτης, φύσει καλὸς καὶ μειλίχιος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ὑπηρέτησε μετὰ ζήλου πάντοτε τὰ κοινὰ τῆς πόλεως συμφέροντα καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπώπτευε καὶ εἰσέπραττε τὰ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου τότε δικαιώματα τῶν σχολείων, βοηθούμενος εἰς τοῦτο ἐκ τῆς ἐν τῷ τελωνείῳ θέσεώς του, ἣν μέχρι τοῦδε πρὸς μεγάλην εὐκολίαν παντὸς ἐμπόρου μετὰ μεγίστης τιμιότητος καὶ ἱκανότητος διετήρει. Ἐγγράμματος, πεπροικισμένος δὲ καὶ δι' εὐφυΐας καὶ ὀξυνοίας οὐ τῆς τυχούσης καὶ διὰ φωνῆς ἡδυτάτης καὶ ζωηρᾶς συγκινούσης καὶ τὴν μᾶλλον ἀναίσθητον καρδίαν, ἦτο ἡ ζωηρότης πάσης συναναστροφῆς, τὸ ἄρτυμα πάσης εὐθυμίας.

Ὁ μακαρίτης ἦτο ἐκ μητρὸς ἀνεψιὸς τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Μακαρίου, (ἀποθανόντος ἐκ χολέρας κατὰ τὴν μαύρην ἐκείνην ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ τρομερὰ αὕτη ἐπιδημία ἐπεσκέφθη τὴν νῆσον ἦτοι κατὰ τὸ 1865 ἔτος), ἐγκαταλείπει δὲ σύζυγον, θυγατέρας δύο καὶ υἱὸν ἐγγάμους, καὶ ἕνα υἱὸν νεώτερον, τὸν πεφιλημένον του Λεωνίδαν, σπουδάζοντα ἐν Βηρυτῷ, εἰς ὃν ἐπέπρωτο δυστυχῶς, νὰ μὴ ἐπανίδῃ πλέον τὸν φιλόστοργόν του πατέρα. Ὁ Θεὸς νὰ ἐπιχύσῃ εἰς αὐτοὺς βάλσαμον παρηγορίας, τὸν δὲ πολύκλαυστον τεθνεῶτα νὰ κατατάξῃ ἐν σκιναῖς δικαίων.

Σήμερον περὶ τὴν 11 ἐγένετο ἡ κηδεία του· ψαλείσης τῆς νεκρωσίμου ἐν τῷ ναῷ ἁγίας Νά-

πας γεροντατούσης τῆς Α. Πανιερ. τοῦ Ἀρχιερέως ἡμῶν καὶ πολλῶν πολιτῶν συρρευσάντων εἰς τὴν ἐκφοράν του. Πρὸ τῆς σοροῦ του κατετέθη στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Παρθεναγωγείου διὰ τὰς πρὸς τὰ Σχολεῖα πολυετεῖς ὑπηρεσίας του.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν ταχυδρομεῖον διὰ τοὺς διαφόρους ἐν τῇ νήσῳ ταχυδρομικοὺς σταθμούς, ὡς καὶ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἀφικνεῖται ἐξ αὐτῶν. Σημειωτέον ὅτι δι' ὅλους τοὺς σταθμούς, ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν τὸ ταχυδρομεῖον τὴν 8 μ. μ. πάντοτε καὶ ἀφικνεῖται τὴν 9 π. μ. πάντοτε.

Διὰ Λάρνακα καὶ Λευκωσίαν ἀναχωρεῖ καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ ἀφικνεῖται καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Δευτέρας.

Δι' Ἀμμόχωστον καὶ Κερύνειαν ἀναχωρεῖ κατὰ πᾶσαν Τρίτην Πέμπτην καὶ Σάββατον, ἀφικνεῖται δι' ἐκ μὲν τῆς Ἀμμοχώστου κατὰ πᾶσαν Κυριακήν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν, ἐκ δὲ Κερυνείας Τρίτην, Τετάρτην καὶ Σάββατον.

Διὰ Πάφον ἀναχωρεῖ κατὰ πᾶσαν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν, ἀφικνεῖται δὲ Κυριακήν, Τετάρτην καὶ Παρασκευήν.

Διὰ Πελεμπέκι ἀναχωρεῖ καθ' ἑκάστην (πλὴν τῆς Δευτέρας) κατὰ τὴν 9 π. μ. καὶ ἀφικνεῖται καθ' ἑκάστην (πλὴν τῆς Κυριακῆς) κατὰ τὴν 5 μ. μ.

Διὰ Κυθραίαν, Βατύλην, Λεπτοκαρυάν, Τρίκωμον, Λάπηθον καὶ Μέρρου ἀναχωρεῖ κατὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Σάββατον, ἀφικνεῖται δὲ κατὰ πᾶσαν Τετάρτην καὶ Σάββατον (πλὴν τῆς Λαπήθου ἀφ' ἧς ἀφικνεῖται Πέμπτην καὶ Σάββατον).

Διὰ Ριζοκάρπασον ἀναχωρεῖ κατὰ πᾶσαν Τρίτην μόνον καὶ ἀφικνεῖται κατὰ πᾶσαν Τετάρτην.

Διὰ Λεύκαρα ἀναχωρεῖ κατὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ἀφικνεῖται κατὰ πᾶσαν Τετάρτην καὶ Σάββατον.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὁ ὑπὸ τὸν κ. Καρδοβίλλην θίασος ἐδίδαξεν ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα σκηνῆς τὴν «Παγκάστην» δράμα εἰς πράξεις τρεῖς τοῦ νεωτέρου δραματικοῦ ποιητοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Δ. Κορομηλᾶ. Οἱ ἠθοποιοί, οἵτινες ὑπεκρίθησαν τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος, ἀπέδειξαν ὄντως ὅτι καὶ καλῶς ἐμελέτησαν καὶ κατὰ βάθος ἐνόησαν τοὺς χαρακτῆρας τῶν προσώπων, ἅτινα ὑπεδύθησαν, πιστῶς διερμηνεύσαντες αὐτοὺς ἐν τῇ ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίᾳ· διὸ καὶ πολλάκις ἐπεσπάσαντο τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν.

Ἐπίσης εὐηρέστησε τῷ κοινῷ καὶ «ὁ Ἀληπασᾶς» διλογία ἐκ τῆς Εὐφροσύνης τοῦ γνωστοῦ δημοτικοῦ ποιητοῦ Ἀριστ. Βαλαωρίτου.

«Ἡ σύζυγος τοῦ Μάρκου Βότσαρη» μονῳδία ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Μελοδράματος «Μάρκος Βότσαρης» ψαλεῖσα συνοδεύοντος Κλειδοκυμβάλου καὶ Τετραχόρδου, ὑπὸ τῆς λιγυμόλπου Κ. Μελπομένης Κωνσταντινοπούλου, ἀφῆκε λαμπρὰς ἐντυπώσεις.

Ὡσαύτως λίαν ἐπιτυχῶς ἐπαίχθη ἡ ἀστειοτάτη κωμῳδία «Μαργαρὼ ἡ Μενιδιάτισσα».

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς σήμερον παρασταθήσεται ἡ «Μαρία Ἰωάννα, δρᾶμα οἰκογενειακὸν καὶ διδακτικώτατον εἰς πράξεις 6, καὶ ἡ ἀστειοτάτη κωμῳδία ὁ Μάγειρος Γραμματεύς.

Η ΙΜΦΛΟΥΕΝΤΖΑ.

Ἐτελείωσε τὴν περιοδόν της κατὰ τὴν Εὐρώπην ἡ ἀξιότιμος κυρία Δέγγα καὶ τώρα περιηγεῖται ἡ ἐκλαμπροτάτη κυρία Ἰμφλουέντζα. Ἕως πότε νὰ περιηγῶνται Βασιλεῖς; Ἡ Ἰμφλουέντζα, ἡ «γρίππη» κατὰ τοὺς Γάλλους, ἡ «κοκότα» κατὰ τοὺς Παρισίους, ἡ «ρωσσικὸς κατάρρους» κατὰ τοὺς Γερμανούς, ἡ «κινεζικὸς κατάρρους» κατὰ τοὺς Ρώσσους, ἡ «ρωσσικὴ ἰμφλουέντζα» κατὰ τοὺς Ἱσπανούς, ἡ «ἀδοὺ ρεκλὰδ» κατὰ τοὺς Ἄραβας ἡ «τὸ ἀδρόφρων νόσημα» κατὰ τοὺς Ἰταλούς, εἶνε εἷς ἐπιδημικὸς κατάρρους, μὲ ῥίγη ἐλαφρὰ, ἀλλ' ἐπιτεινόμενα ἐνίοτε, αἴσθησιν νάρκης, κατάρρουν ὅλων τῶν βλεννομεμβράνων, κεφαλαλγίαν, πόνον τῶν γονάτων αὐξανόμενον ἐνίοτε καὶ ἐξάνθημά τι, οὐχὶ ὅμως πάντοτε ἀναφαινόμενον, προσβάλλον κυρίως τὸ πρόσωπον εἴτε τὴν ῥάχιν τὰς παλάμας, τὸν λαιμὸν καὶ σπανίως τοὺς μηροὺς κλ. Ἡ νόσος διαρκεῖ μέχρι τῆς ὀγδόης ἡμέρας ἐνίοτε, ἀλλ' ἡ ἀνάρρωσις εἶνε ὀρθεία καὶ ἐπίπονος. Ἐνίοτε ἐξ ἐπιπλοκῶν δύναται νὰ ἐπέλθῃ καὶ θάνατος. Προφυλακτικὰ μέσα θεωροῦνται πρῶτον ἡ ἀφοβία, προφύλαξις ἀπὸ τοῦ ψύχους, ἀραίωσις ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ αὐστηρὰ ὑγιεινή. Εἶδικον δὲ, κόκκοι τινὲς κινίνης ἐντὸς κονιὰκ τοῦ Μαρτέλ. Ἐπισκηψάσης ὅμως τῆς νόσου, ἡ θεραπεία εἶνε καθαρῶς συμπτωματική, ἀνακουφιζομένων τῶν γαστρικῶν ἐνοχλήσεων, διὰ τῶν ἐμετικῶν· τῶν πόνων διὰ τῆς ἀντιπυρίνης· τῆς ἀυπνίας διὰ τῆς χλωράλης· τῆς ἀδυναμίας διὰ τονωτικῶν κτλ. Ταῦτα εθεωρήσαμεν ἀναγκαῖα διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ γράψωμεν, διότι ἀδύνατον νὰ μὴ μᾶς κουβαλήσωσι καὶ τὴν ἰμφλουέντζαν οἱ ἰατροί μας.

ΕΚ ΠΡΑΣΤΕΙΟΥ (ΚΕΛΛΑΚΙΟΥ).

Ἤλπιζον ταύτην τὴν φορὰν ἀφορμὴ τῆς ταξούσης μου νὰ μὴ ἦνε αἱ ζωοκλοπαὶ καὶ δενδροξέσεις, πλὴν ..... δυστυχῶς ταύτην καὶ μόνην πάλιν τὴν ὕλην ἔχω. Κατέπεσον χάριτι θείᾳ βρυχαί, ἡ σπορὰ ἐξακολουθεῖ δραστηρίως, οἱ γεωργοὶ ἐργάζονται πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῖς ἀφαιροῦσιν οἱ κλέπται καὶ οἱ δενδροξέσται πᾶν ὅ τι δι' ὕδρωτος ἀπέκτησαν. Δένδρα καταστρέφονται, ζῶα κλέπτονται καὶ ἀνακαλύπτονται κατόπιν βαρέων λίτρων καὶ οὕτω καθεξῆς. Πῶς λοιπὸν θ' ἀνεψώσῃ κεφαλὴν ὁ δυστυχὴς ἀγρότης; Φρονῶ ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ χρυσίον νὰ ῥίπτηται ἐξ οὐρανοῦ εἰς τοὺς κόλπους του θὰ δυστυχῇ καὶ πάλιν, διότι εἶνε ἠναγκασμένος νὰ τὸ δίδῃ ν' ἀνακτήσῃ τὸ ζῶον του τὸ δένδρον του, τὴν περιουσίαν του, τὴν ζωήν του.

Οὔμοι! Κ.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ «Σάλπιγγος» εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ξ. Δ. Ζύγουρα ἐκδοθὲν χρήσιμον τοῖς ἐμπόροις βιβλίον «Πλήρης ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ μετὰ Λεξικοῦ τῶν ἐμπορικῶν ὅρων κλ. κλ».

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε ἀπαραίτητον πρὸς πάντα ἔμπορον, ἐπιθυμοῦντα νὰ πλουτισθῇ διὰ διαφόρων ἀναγκαίων ἐμπορικῶν γνώσεων. Δύναται νὰ μείνῃ παρὰ παντὶ βουλομένῳ ἐπὶ 2 ἡμέρας καὶ κατόπιν νὰ πληρωθῇ, ἢ νὰ ἐπιστραφῇ ἂν δὲν ἀρέσῃ. Τιμὴ φρ. χρ. 5.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 40 ἀριθμοῦ

Τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μαντινείας Περὶ Ἠθικῆς.—Τοῦ κ. Α. Παράσχου Ὁ φοῖνιξ τοῦ Μεσολογγίου, ποίημα.—Τοῦ κ. Χ. Παπαμάρκου. Τὰ διδάγματα τῆς ἱστορίας κατὰ Πολύβιον.—Τοῦ κ. Ι. Σκαλτσούνη Η' Η' μελέτη, Τὰ ἐρείπια τῆς συγγραφῆς τῶν Ψυχώσεων.—Τοῦ κ. Κ. Διαλεισμᾶ Ζήτησις καὶ κτῆσις φωτὸς, ποίημα.—Τοῦ κ. Μ. Γαλανοῦ Ἡ ἀγάπη.—Τοῦ κ. Δ. Μαρίνου. Ἡ χριστιανικὴ κοινοκτημοσύνη, τέλος.—Ὁ κ. Ν. Ροΐδης ὑπὲρ τοῦ πανθεϊσμοῦ ἐν τῷ ἐγκυκλοπαιδικῷ λεξικῷ. Ὁ κ. Ν. Δαμαλᾶς κατὰ τοῦ πανθεϊσμοῦ καὶ τοῦ κ. Ροΐδου ἐν τοῖς «Καιροῖς». Ὁ Θεὸς τοῦ κ. Ροΐδου κατὰ Λαμαρτῖνον.—Δωρεαὶ ὑπὲρ τῆς «Ἀναπλάσεως».—Δελτίον βιβλιοθήκης.—Ἀλληλογραφία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Τὰ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἐπινίκια τῆς εἰρήνης ἐν τῷ τύπῳ, ἐξακολουθοῦσιν. Ἰδία αἱ βιεννεζαὶ ἐφημερίδες ἐκθειάζουσι τὴν εἰρήνην καὶ ἐπισκοποῦσαι τὰ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος γινόμενα ἀποφαίνονται ὅτι αὕτη διετηρήθη διὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Τοῦτο ἐπιβεβαιοῖ καὶ ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τῆς Παρισιν. «Πρωΐας», ὅστις παρατηρεῖ ὅτι ἡ τριπλῆ συμμαχία τὰ μέγιστα συνέτελεσεν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν καὶ παγίωσιν τῆς εἰρήνης καὶ ὅτι εἰς τὴν ἐπιτευξιν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἐπέδρασεν ἰδίᾳ ὁ γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς, ὁ θεωρούμενος οὐ μόνον ὡς ἀπόστολος, ἀλλὰ καὶ ὡς πρόμαχος τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

—Ὁ πράκτωρ τοῦ στρατηγοῦ Βουλαντζὲ ἀνεκάλυψεν ὅτι ὑπάρχει μυστικὴ γερμανοβελγικὴ συνθήκη καὶ ὅτι ὁ Μεῦσις πρόκειται νὰ ὀχυρωθῇ εἰς τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν Βελγικὴν μᾶλλον κατὰ τῆς Γαλλίας.

—Νέον σχέδιον τοῦ ἀνεγερθησομένου ὁριστικῶς πλέον ὄπισθεν τοῦ Βασιλικοῦ κήπου ἀνακτόρου τοῦ Διαδόχου ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπην, ἄρξεται δὲ ἡ ἀνέγερσις πολὺ ταχέως.

Ἡ πρεσβεία τῆς Βρασιλίας διαψεύδει τὰς εἰδήσεις περὶ δημεύσεως τῆς περιουσίας τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας· κατηργήθη μόνη ἡ ἐπιχορήγησις. Ἡ Πορτογαλία ἀπαντῶσα εἰς τὴν τελευταίαν ἐγκύκλιον τοῦ Σαλισβουρῦ ζητεῖ προθεσμίαν ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ταγματάρχου Σέρπα. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐδόθη αὐτῇ.

Ὀπόρτον 2.—Ἡ ὑγεία τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας Δὸν Πέτρου διατελεῖ ἐμπρέουσα ζωηρᾶς ἀνησυχίας.

Παρίσιοι 2.—Οἱ φίλοι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν Κωνστὰνς διαδίδουσιν ἐν ταῖς διαδρόμοις τῆς βουλῆς τὴν φήμην ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς Τιρὰρ εἶναι δῆθεν διατεθειμένος νὰ παραχωρήσῃ τὴν πρωθυπουργίαν τῷ Κωνστάνς.

Πετρούπολις 2.—Ἡ φήμη ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ ἀδιαθετεῖ εἶναι ὁλοσχερῶς ἀνυπόστατος. Ἡ Α. Μ. ἀπολαύει ἐξαιρέτου ὑγείας.

Βελιγράδιον 2.—Διενέξεις ἠγέρθησαν μεταξὺ τῆς ἀντιβασιλείας καὶ τοῦ ὑπουργείου περὶ τῶν ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας ὑποψηφίων.

Ἡ βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ ψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμὸν πρὸ τῆς ἀναβολῆς τῶν συνεδριῶν. Τὸ δὲ ζήτημα τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀνεβλήθη μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν.

Λονδῖνον 2.—Ἡ ἀσθένεια τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ δὲν εἶναι σοβαρά.

Ρώμη 2.—Ὁμιλῶν ἐν τῷ ἱεροσυνεδρίῳ ὁ Πάπας μετὰ λύπης ἐμνήσατο τῶν ἀπράυστων κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πολεμίων τῆς ἐκκλησίας προσβολῶν, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ὁποίων θὰ ἤρκει ἡ ἀνάμνησις τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐπαναγύρισαν τὴν μνήμην τοῦ Ἰορδάνου Βρούνου. Ὁ Πάπας σὺν ἄλλοις διεξεδίκησε καὶ τὰ ἐπὶ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας δικαιώματα τῆς παπωσύνης· θεωρεῖ τὸν νέον ποινικὸν κώδικα τῆς Ἰταλίας ὡς προσβολὴν κατὰ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ κλήρου, τὸν δὲ περὶ τῶν φιλαρθρωπικῶν καταστημάτων νόμον ὡς νέον βῆμα πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ τελευταίου ἴχνους τῆς ἀληθοῦς εὐποιΐας.

Βιέννη 20.—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἐγκύκλιος τοῦ Ἀόρδου Σαλισβουρῆ παραπονεῖται περὶ τῆς ξηρότητος τῶν αἰσθημάτων τοῦ Φιρμανίου τοῦ εἰς τὸν Σακὴρ πασσᾶν ἀποσταλέντος. Ἡ ἀγγλικὴ ἐγκύκλιος πιστεύει, ὅτι ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ μέτρων ἐπιεικείας καὶ κατευνασμοῦ, ἃ ὁ Σουλτάνος προτίθεται νὰ ἐφαρμόσῃ ἐν Κρήτῃ. Ὁ Βεζύρης ὀφείλει νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ πέμψῃ τῷ Σακὴρ νέας ὁδηγίας μετριαζούσας τὰς ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὰς διατύξεις τοῦ φιρμανίου, ἰδίως τὰς ἀφορώσας εἰς τὰς καταδιώξεις τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐπαναστάσεως.

—Ἐν Πολωνίᾳ ἡ δριμύτης τοῦ χειμῶνος καὶ ἡ πτῶσις πολλῶν χιόνων ἠνάγκασαν τοὺς λιμώττοντας λύκους νὰ κατέλθωσιν εἰς τὰ χωρία καὶ νὰ προξενῶσι δυστυχήματα, σπαράττοντες παιδία καὶ πᾶν ὅ τι εὑρωσι.

Λονδῖνον, 30.—*Ὁ Σέρπας Πίντος ἀγγέλλει ὅτι προσεβλήθη ὑπὸ τῶν Μακολόλων καθ' ὑποκίνησιν τῶν διεπόντων τὴν Ἀγγλοαφρικανικὴν ἑταιρίαν τῶν λιμνῶν καὶ κατέσχε μόνον μίαν Βρεττανικὴν σημαίαν. Ἡ χώρα τῶν Μακολόλων ἤδη εἰρηνοποιήθη. Ὁ Πίντος ἰσχυρίζεται ὅτι διήνοιξε τῷ ἐμπορίῳ τὴν ὁδὸν τῆς Νυάνσας καὶ κατέσχεν ἅπαν τὸ διωμέρισμα τοῦ παραποτάμου Σιρέ.*

Ζανζιβὰρ 30.—*Ὁ Στάνλεϋ καὶ οἱ συνοδοιπόροι του ἀπέπλευσαν εἰς Αἴγυπτον.*

Λονδῖνον 30.—*Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ λόρδος Σαλισβουρῦ νοσεῖ σοβαρῶς. Ὁ κ. Ραβτο καὶ οἱ σύντροφοί του ἀφίκοντο εἰς Τεχεράνην.*

Παρίσιοι 30.—*Ὁ Σουλτάνος τῆς Ἀμφίλας ἐδολοφόνησε δύο ἱεραποστόλους Γάλλους μεταξὺ τῆς Ζέλας καὶ τοῦ Χαρράρ.*

Μελίτη 30.—*Ἡ ἰμφλουένζα (γρίπτη) εἶναι ἐδῶ.*

—*Διαψεύδονται αἱ εἰδήσεις ὅτι ὁ Τσάρος εἶναι βαρέως ἀσθενής.*

Μετανάσται Μαυροβούνιοι.

Κατὰ τὰς ἐκ Βελιγραδίου διαβιβαζομένας τηλεγραφικὰς πληροφορίας, ἡ ἐν Μαυροβουνίῳ δυστυχία ἐπιτείνεται, παρὰ δὲ τὰς παρταχόθεν ἀποστελλομένας βοηθείας ὁ λιμὸς τοιαύτας ἔλαβε διαστάσεις, ὥστε χωρία ὁλόκληρα μεταναστεύουσιν. Ὑπὲρ τοὺς ἑπτακισχιλίους εἰσὶν οἱ μέχρι τοῦδε μεταναστεύσαντες εἰς Σερβίαν, ἔνθα ἡ Κυβέρνησις τοποθετεῖ καὶ τρέφει αὐτοὺς ὅσον δύναται καλῶς. Δυστυχῶς τὰ σερβικὰ οἰκονομικὰ δὲν εὑρίσκονται ἐν ἀνθηρᾷ καταστάσει καὶ αὐτὸς δὲ ὁ σερβικὸς λαὸς ἀγωνίζεται κατὰ τῶν δυσχερειῶν τῆς ζωῆς. Τούτων ἕνεκα ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἡγεμόνα Νικήταν, ὅτι ἀποβαίνει αὐτῇ ἀδύνατον νὰ δεχθῇ ἄλλους μετανάστας. Διὸ οἱ δισχίλιοι Μαυροβούνιοι, οἱ παρασκευαζόμενοι νὰ διαβῶσι τὰ μεθόρια, ἐδέησε νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ ἴδια παρὰ τὴν ἀθλίαν αὐτῶν κατάστασιν.

Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου.

Κατὰ τὸν λονδίνειον «Χρόνον» σοβαρὰ διαφωνία ἀνεφύη παρὰ τῷ ἡγεμόνι τοῦ Μαυροβουνίου μετὰ τοῦ πρίγκηπος Πέτρου Καραγεώργεβιτς, προκληθεῖσα ἐξ αἰτήσεως τοῦ ἡγεμόνος πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ νὰ παραιτηθῇ χάριν αὐτοῦ τὰς ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ θρόνου ἀξιώσεις, τοῦθ' ὅπερ ὁ πρίγκηψ Πέτρος οὐδαμῶς ἀπεδέξατο· συνεπείᾳ τῆς διαφωνίας ταύτης ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου ἀπῆλθεν εἰς Ραγούζαν ἵνα ἐπὶ μακρὸν αὐτόθι παραμείνῃ.

Ἐκδιασμοὶ ἐν Κρήτῃ.

Κατὰ τὰς ἐκ Χανίων τηλεγραφικὰς εἰδήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως αἱ στρατιωτικαὶ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐκβιάζουσι τοὺς χριστιανοὺς Κρήτας διὰ ἀπειλῶν καὶ καταπιέσεων νὰ ὑπογράψωσιν εὐχαριστήριον ἀναφορὰν ὑπὲρ τῆς διαγωγῆς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ εἰς δήλωσιν τῆς εὐαρεσκείας αὐτῶν διὰ τὴν ἀποκατασταθεῖσαν τάξιν καὶ τὸ ἱδρυθὲν νέον καθεστώς. Ἐπὶ τούτῳ συλλαμβάνονται καὶ φυλακίζονται αὐτοὶ οἱ δημογέροντες, οἱ δὲ περιάγοντες τὰς ἀναφορὰς τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ ἀπειλοῦσι τοὺς μὴ ὑπογράφοντας χωρικοὺς διὰ τοῦ Στρατοδικείου, χαρακτηρίζοντες αὐτοὺς, ὡς ἐπαναστάτας κατὰ τοῦ Σουλτάνου.

Ὁ Ρωσσικὸς στρατός.

Ἐκ Πετρουπόλεως γράφουσι τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κολωνίας» ὅτι ἐν Ρωσσίᾳ τελοῦνται πολυάριθμοι ἀντικαταστάσεις ἀποχωρησάντων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ τῆς Ρωσσίας. Τὸ παράδοξον τοῦτο μέτρον, ἐπιλέγει ἡ ρηθεῖσα ἐφημερὶς, ἐκδηλοῖ ὅτι τὸ Ρωσσικὸν Ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀγωνίζεται νὰ καλύψῃ τάχιστα τὰς ἀνάγκας, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν ἐν τοῖς στελέχεσι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐν τοῖς ἀρχηγείοις τοῦ στρατοῦ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ νέων στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων. Ὡσαύτως ἐγένοντο μεταθέσεις χάριν τῆς σπουδαίως συζητηθείσης ὀροφυλακῆς.

Συλλήψεις.

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μαλεβιζίου συνελήφθησαν προχθὲς εἴκοσι χριστιανοὶ καὶ ἀπήχθησαν εἰς τὰς φυλακὰς Ἡρακλείου.

Ὁ νέος Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας.

Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ προϋκειτο νὰ δημιώσῃ πρὸ τῶν Βουλῶν τὸν Συνταγματικὸν ὅρκον ὁ νέος Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας Δὸν Κάρολος ὁ Α'. Ἐπὶ τῷ ἐπισήμῳ τούτῳ γεγονότι θὰ ἐτελοῦντο μεγάλαι ἑορταί.

Ὠχυρώσεις Βατοὺμ

Ὁ Λονδίνειος «Χρόνος» μανθάνει ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῆς Ρωσσίας διεβίβασεν αὐστηρὰν διάταξιν πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ Βατοὺμ πρὸς ἐπίσπευσιν κατεπείγουσαν τῶν περὶ τὴν πόλιν ταύτην ὀχυρωματικῶν ἐργασιῶν. Τὰ ὀχυρώματα ταῦτα θὰ ἀπορροφήσωσιν ὅλον τὸ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους ὁρισθὲν ποσὸν τῶν 2 ἑκατομμυρίων ρουβλίων, ἐν ᾧ ἐξ αὐτῶν κατ' ἀρχὰς μέρος ἔμελλε νὰ διατεθῇ πρὸς κατασκευὴν ἐμπορικοῦ λιμένος.

Ὁ Σακὴρ ἐν Κρήτῃ.

Ἡ τουρκικὴ ἐφημερὶς «Σαμπὰχ» ἀναδημοσιεύει ἐκ τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου τῆς Βιέννης τὴν εἴδησιν, ὅτι ὁ Σακὴρ πασσᾶς θὰ μείνῃ ἔτι ἐπί τινα χρόνον ἐν Κρήτῃ, ἵνα ἐπιτηρῇ τὴν νέαν κατάστασιν, ἥτις ἐδημιουργήθη ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ φιρμανίου ὡς καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν διοίκησιν.

Ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου διέψευσεν ἐντόνως τὴν εἴδησιν τῆς «Ἀληθείας» τοῦ Λαβουσὲρ περὶ παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Λέγει δὲ ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος οὐδένα λόγον ἔχει νὰ παραιτηθῇ «ἀφοῦ ὁ μὲν λαός του δὲν ὑπέστη ὑποτίμησίν τινα ἡ δὲ θέσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος καθιστᾷ εἰπέρ ποτε καὶ ἄλλοτε ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν ἐν Ἑλλάδι ἡγεμόνος ἐμπείρου καὶ ἀπολαύοντος τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Ἑλλήνων».

Ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀγγέλλεται ὅτι ἐπυρπολήθη αὐτόθι ἀποθήκη περιέχουσα 6,000 δέματα βάμβακος· αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 1,000,000 φρ.

—*Ἐκ Δύνζικ ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς ὅτι τὸ αὐτόθι ὁπλεργοστάσιον ἐγένετο τῇ 30 τρέχοντος παρανάλωμα τοῦ πυρός.*

ΣΟΦΙΑ ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ.

Ἡ ὀκνηρία, λέγει, ὁμοιάζει τὴν σκωρίαν, φθείρουσα ὑπὲρ τὴν ἐργασίαν· κλειδίον τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεσαι εἶναι πάντοτε καθαρόν. Ἡ ὀκνηρία καθιστᾷ ὅλα δύσκολα· ἡ ἐργασία, ὅλα εὔκολα. Ὁ ἐξεγειρόμενος τῆς κλίνης ἀργὰ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέρχεται· μόλις δὲ ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, καὶ ἡ νὺξ τὸν προφθάνει. Τόσον βραδέως βαδίζει ἡ ὀκνηρία, ὥστε ἡ πενία τὴν προφθάνει πάραυτα. Τὸ ἐνωρὶς κοιμᾶσθαι καὶ τὸ πρωὶ ἐξεγείρεσθαι παρέχει ὑγείαν, πλοῦτον καὶ σύνεσιν.

—Ἂν ἀγαπᾷς τὴν ζωὴν, μὴ ἀσωτεύῃς τὸν καιρὸν, ὅστις εἶναι τὸ ὕφασμα ἐξ οὗ γίνεται ἡ ζωή.

—Σὺ προσώθει τὰς ὑποθέσεις· οὐδέποτε ἄφινε αὐταὶ νὰ σὲ προσωθοῦν.

—Ἐπιτήδευμα ὁποιονδήποτε ἀξίζει ὅσον καὶ ὑπηρετικόν· τὸ ἐπάγγελμα εἶναι θέσις περιποιοῦσα καὶ τιμὴν καὶ εὐπορίαν.

—Ἡ πεῖνα βλέπει ἔξωθεν τῆς θύρας τοῦ φιλοπόνου ἀνθρώπου, νὰ εἰσέλθῃ ὅμως δὲν τολμᾷ.

—Ἡ ἐργασία ἐξορκίζει τὸν χρεωστικὸν ἀπελπισμὸν αὐξάνει αὐτά. Ἡ φιλεργία εἶναι μήτηρ τῆς εὐπορίας, ὁ δὲ Θεὸς οὐδὲν ἀρνεῖται εἰς τὴν ἐργασίαν. Γεώργει ἐνῷ κοιμᾶται ὀκνηρὸς· γεώργει καὶ θὰ ἔχῃς σῖτον οὐ μόνον πρὸς διατροφήν σου, ἀλλὰ καὶ πρὸς πώλησιν. Ἡ ἀκαμάτως κλώθουσα οὐδέποτε στερεῖται χιτῶνος. Σταγὼν πρὸς σταγόνα κοιλαίνει πέτραν. Διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ὑπομονῆς μικρὸν ποντίκιον κόπτει κάμιλον πλοίου· μικροὶ δὲ κτύποι πελέκεως ἐπαναλαμβανόμενοι μεγάλας καταβάλλουσι δρῦς.

—Δένδρον μετατοπιζόμενον συνεχῶς, ἢ οἰκογένειαν συνεχῶς μετοικοῦσαν, οὐδέποτε εἶδον προκόπτουσαν ὡς αἱ κατοικοῦσαι σταθερῶς. Φύλαττε τὸ ἐργαστήριόν σου, ἂν θέλῃς καὶ αὐτὸ νὰ σὲ φυλάττῃ.

—Θέλεις νὰ τελειωθῇ ἡ ὑπόθεσίς σου; πορεύου σὺ αὐτὸς· καὶ θέλεις νὰ μὴ τελειωθῇ; στέλλε ἄλλον. Περισσότερον ἔργον προάγει τὸ ὄμμα τοῦ ἀνθρώπου ἢ αἱ χεῖρές του. Μὴ ἐπιτρέπῃς τοὺς ἐργάτας, παραδίδεις τὸ βαλάντιόν σου εἰς τὴν διάκρισιν αὐτῶν.

—Αἱ κακαὶ γυναῖκες, ὁ οἶνος, τὸ χαρτοπαίγνιον καὶ ἡ δολιότης ἐλαττοῦσι τὴν περιουσίαν καὶ αὐξάνουσι τὰ χρεώδη. Δαπανηρότερον εἶναι ἓν ἐλάττωμα παρὰ τὴν ἀνατροφὴν δύο τέκνων.

Λύσις τοῦ 18 αἰνίγματος Βουλῆ—σὺλή.
Λυτῆρες οἱ κ. Θεοδόσιος Παύλου καὶ Εὐγ. Ν. Ζήνωνος.

ΑΙΝΙΓΜΑ 19ον.

Ἐπὶ τριῶν στηρίζεται τὸ ὅλον μου καὶ ὅμως,
τετράποδον μὲ ἔπλασε τῆς φύσεως ὁ νόμος.
Ἀλλ' ὅμως ἂν ἐκ τῶν τριῶν μὲ δύο ἀπομείνω,
τετράποδον πάλιν ἐγὼ πρὸς πεῖσμά σου θὰ γείνω.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασὶα νέα καλὰ	170—200
δευτέρας ποιότ. » » . .	140—165
» ξυνισμένα » » . .	80—120
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . . .	55—60
σταφίδες ξηραὶ» » »	55—60
σταφίδες βρασταὶ » » »	42—48
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—22
κριθὴ » »	10—11
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας . . .	90—92

τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ'' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταῦρος Ματείδης.